

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 1T/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010209
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Baka
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314010209.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred samosudcom JUDr. Ľubošom Bakom v trestnej veci proti obžalovanému H. X., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. februára 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd obžalovaného H. X., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom F. X. č. XXX, okres S., spod obžaloby Okresného prokurátora v Leviciach pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 246/2012 Z.z. (ďalej len Trestný zákon) na tom skutkovom základe, že:

dňa 17.10.2012 o 23:50 hod. v S. na ul. X. č. XX na chodbe X poschodia bytového domu po vzájomnej fyzickej potýčke so M. D., tento spadol na zem, pričom obvinený ho kopal a udieral do oblasti trupu, nôh a hlavy, čím poškodenému M. D. spôsobil pomliaždenie tváre ľahkého stupňa odreninu kože pravej záušnicovej oblasti, podvrtnutie krčnej chrbtice a natiahnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolena s dobou liečenia do 6 týždňov a s obmedzením na bežnom spôsobe života do 6 týždňov

o s l o b o d z u j e .

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodeného M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. W. č.1, XXX XX S. a poškodené organizácie Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., ul. Mostná č. 58, 949 01 Nitra, IČO: 35937874 a Sociálnu poisťovňu, ul. Sv. Michala č. 4, 934 01 Levice s nárokmi na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec obžalovaného a vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, znalca a prečítaním listinných dôkazov - záznamov o podaní vysvetlenia, lekárskeho správ, čestných prehlásení, správ, charakteristik, odpisu z RT z prípravného konania a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po jeho vyhodnotení dospel ku skutkovým a právnym záverom, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný H. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického večera sa vrátili domov o 22.45 hod. s priateľkou z oslavy. Ukladali sa spať, neboli hlučný. Keď počul buchot na strop, tak zabúchal nohou na podlahu naspäť. Potom začal niekto trieskať kovovým predmetom o radiátor, tak zabúchal následne naspäť. Na to prišla z kúpeľne priateľka, že jej zvoní telefón, že volajú Q.. Zdvihol, niekto začal vrieskať, preto telefón vypol. Asi za 30 sekúnd počul kopanie a strašné údery na dvere. Ako otváral dvere, tak ho D. udrel päťou v dôsledku čoho spadol v predsieni na zem. D. vstúpil do bytu a stále na neho útočil.

Postavil sa a vytlačil ho von z bytu. Ako ho vytláčal, tak spadol na zem, aj ležiaci na zemi stále kopal. Preto sa snažil brániť nohami, aj rukami. Na to niekto zo zozadu na neho zaútočil, keď sa otočil zistil, že je to D. priateľka, tejto sa ani nedotkol. Hneď za ňou stál F.. F. sa postavil medzi nich, lebo D. sa medzitým postavil a stále na neho útočil. F. ich stále rozdeľoval, lebo on ustupoval a tým sa to vlastne viac menej skončilo. Postavil sa a vytláčal poškodeného z ich bytu, pričom tento ho udieral. On na neho neútočil. Bol v šoku, nikdy takéto niečo nezažil. Domovník došiel zároveň s Q., hneď potom keď ho vytlačil na chodbu. Q. do neho proste narazila, udrela, skočila, nevedel. Do chrbta ho udrela rukami, lakťami na neho skočila, nevedel ako lebo bol otočený chrbtom, bránil sa. Spadol, postavil sa, znovu spadol, šmykol sa, spadol, proste to bola trma vrma. Q. sa ani nedotkol, vedľa nej stál domovník, ktorý to môže potvrdiť. Nevedel sa vyjadriť k zraneniam poškodenej, on ju neudrel. Bolo vidno, že je tehotná. Domovník stál medzi nimi a upokojoval ich, napriek tomu D. stále, aj cez domovníka na neho útočil. Za hrudník ho proste vytláčal pred sebou von, v dôsledku čoho sa šmykol na chodbe a spadol. D. ho udieral pästami, on jeho dľaňami ako ležal na zemi. D. ho stále kopal. Útokom poškodeného mal narazenú ruku v zápästí ako spadol v predsieni na skrinky. Poškodený so svojou priateľkou po incidente odchádzali normálne, nebola tam kvapka krvi a samozrejme s nadávkami, že ešte uvidí a že keby nemal chorú nohu, že ho rozkope. V čase skutku nemal požitý alkoholické nápoje, požil ich až po incidente. Potom prišli policajti a s nimi išiel na pohotovosť a následne podať trestné oznámenie. Mal narazenú ruku v lakti a v zápästí ako spadol a bolela ho hlava. Počas obdobia kým byt s priateľkou užívali nemali s nejakým susedom problém. Viacerí obyvatelia vchodu mu podpísali čestné vyhlásenie, že v živote s priateľkou tam nerobili žiadny hluk, žiadny bordel. S D. vraj nikto nechcel mať problémy, lebo oni mali s každým problémy.

Poškodený M. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že X. aj s jeho družkou prišli domov a boli značne pod vplyvom alkoholu, čo bolo vidieť podľa toho ako sa správali, rehotali sa a vyvádžali. Zabúchal na radiátor, aby sa trochu stíšili. Ešte viacej začali búchať a skákať po podlahe, aby narušili nočný klud. Jeho družka zavolała O. ale ona ani nezodvihla telefón, zodvihol X., ktorý hneď spustil nadávky. Proste na základe toho sa rozhodol ísť hore, požiadať ich, aby sa ukludnili. Normálne zaklopal, X. mu hneď vrazil pästou do tváre a kopol ho do kolena v dôsledku čoho spadol na zem. Arogantne kopal do neho, ako do špinavého psa. Na základe toho, čo všetko družka videla vyšla hore. V dôsledku úderu chytil balans. Na zemi si chránil tvár zakrývaním a cítil ako do neho kopal, udieral, búšil ako do vreca. Len kopancov bolo minimálne desať. Nevedel povedať či bol obžalovaný obutý, alebo nie. Kombinovoval kopance a údery. Družka bola celý čas dole na medziposchodí a keď videla, že leží na zemi tak kričala. Následne vybehla hore, zhodil ju na zem, pretože ho chcela chrániť. Nevedel či ju chytil za jednu ruku. V jednom momente boli na zemi on aj jeho družka. O. vykrikovala, že načo tam jeho družka prišla. Keď už bolo po všetkom, prišiel hore F. a postavil sa medzi nich, aby nedošlo zase k ďalšiemu incidentu, pretože X. na nich útočil. O. nezasahovala do incidentu, len vykrikovala. Tým, že tam prišiel domovník bol celý incident ukončený. Pri odchode dole sa držal družky a zábradlia. Na obžalovaného fyziky neútočil, ani raz sa ho nedotkol. F. je zmanipulovaný uplatený svedok X.. Predtým incidentom nemal žiadne zdravotné problémy. Súdny znalec ho nepozrel, len zo zdravotnej karty zistil, že bol rehabilitovaný na to koleno, to ale neznamená, že mal zlomené, alebo poškodené koleno. Pred týmto incidentom nemal s kolenom žiadny problém. Počas incidentu sa nedostal do bytu obžalovaného. Nepovedal, že to bol X., ale mal výhražné telefóny, že ak bude X. obvinený, tak zle dopadnú obidvaja.

Za účelom odstránenia rozporu vo výpovediach obžalovaného a poškodeného M. D. bola medzi týmito vykonaná konfrontácia, ktorou sa však rozpory vo výpovediach odstrániť nepodarilo, pretože obidvaja zotrvali na svojich výpovediach. V rámci konfrontácie však poškodený uviedol, že keď X. otvoril dvere tak mu vrazil pästou do tváre a kopol ho do kolena v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho X. ďalej kopal. Obžalovaný k tomu dodal, že je to klamstvo, ako otváral dvere tak hneď dostal ranu pästou do tváre, spadol dozadu na skrinky. D. vošiel do vnútra bytu, kde na neho celý čas útočil, napádal ho, on sa len bránil.

Svedkyňa Z.. P. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že celý incident vznikol 18. októbra 2012 v noci, v podstate už spali a okolo dvanástej v noci sa zobudili na veľký buchtot, tak zabúchala rukou na radiátor. Odpoveď na jej búchanie bolo, že ľudia nad jej bytom začali po podlahe skákať, dupať a začali nejakým kovovým predmetom trieskať na radiátor. Preto zobrala telefón a zavolała O.. Zdvihol X. a hneď jej začal nadávať do telefónu. Následne na to vyšiel jej partner M. D. z bytu a išiel na horný byt na dvere

zaklopať, aby ich poprosil, aby boli tichšie, že chcú spať. Dvere sa otvorili a na to vyletela päšť, X. hneď dal jej partnerovi do tváre jednu ranu, kopol ho do kolena, v dôsledku čoho dostal balans, spadol na zem a začali sa napádať. X. na D. útočil, bil ho hlava, nehlava, kopal doňho a ona potom vybehla hore z medziposchodia kde stála na 7. poschodie s krikom a snažila sa pomôcť D.. Pristúpila k obžalovanému z boku a chcela ho rukou odtiahnuť od D., lenže X. ju za ruku schmatol a hodil o zem. Zatočil s ňou tak, že letela na zem, pritom sa udrela o botník, buchla si koleno a lakeť a X. ešte pristúpil k nej a chcel jej jednu streliť, teda vraziť päšťou lenže ona sa uhla a tým pádom jej len po temeni tá päšť skĺzla, takže ju neudrel. Bola tam ona, bol tam jej partner D., X., vo dverách stála O. a potom keď už vstávala, tak tam prišiel F.. Priateľka obžalovaného stála vo dverách, vykrikovala, že načo tam liezla s tým bruchom, videla celý incident. D. si chránil tvár rukami. Keď odtiaľ odchádzali, tak na tú nohu nevedel chodiť. D. už predtým s tou nohou, resp. kolonom určite nič nemal. Nevedela uviesť v ktorom štádiu incidentu F. prišiel hore. D. nešiel hore s tým úmyslom, aby niekoho napadol. Jej druh žiadnym spôsobom na obžalovaného neútočil. Výpoveď svedka F. považovala za zaujatú, pretože F. je s X. veľmi dobrý kamarát. Poškodený D. O. nevstúpil do bytu, všetko sa odohrávalo na chodbe pred bytom.

Za účelom odstránenia rozporu vo výpovediach obžalovaného a svedkyne P. Q. bola medzi týmito vykonaná konfrontácia, ktorou sa však rozpory vo výpovediach odstrániť nepodarilo, pretože obidvaja zotrvali na svojich výpovediach. V rámci konfrontácie však svedkyňa uviedla, že obžalovaný ako úplný šialenec vyletel z dverí, kopal poškodeného, ktorý spadol na zem a aj napriek tomu, že už ležal na zemi a kričal od bolesti tak ho naďalej udieral a kopal. Obžalovaný k tomu dodal, že je to totálne klamstvo, ako otvoril dvere tak ho napadol poškodený, svedkyne sa ani nedotkol. Poškodený ho udrel, spadol dozadu na skrinky, na to poškodený vošiel dnu a stále útočil. On sa postavil a vytlačil ho von, vtedy spadol, lebo ho zhodil na zem.

Svedkyňa M. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v daný večer prišli s X. z oslavy zo M.. Už sa ukladala spať, vyšla z kúpeľne, kedy začal buchot na stenu, potom búchanie na radiátor. Nasledoval telefonát od Q., telefón dala H. X., nemala chuť nič riešiť. Počula len nejaký krik. H. X. telefón zložil. Odrazu strašný buchot na dvere, ako keby to boli kopance. Videla cez kukátko, že je to D., bála sa ísť otvoriť. X. otvoril dvere a dostal päšťou do tváre a spadol do takých skriniek. D. vošiel do bytu, do predsiene. V byte D. útočil, X. sa podarilo ho vystrčiť na chodbu do spoločného priestoru paneláku. D. vtedy spadol na zem, na zemi kopal. X. mu v predklone odrážal nohy a vtedy videla ako Q. ide po schodoch a hodila resp. sa mu zavesila na chrbát, snažila sa ho odtiahnuť, bila ho po hlave zozadu. Zároveň za Q. prišiel aj domovník F., ktorý sa snažil D. trochu ukludniť. On však stále kopal, bil sa a nadával. Potom sa to nejako dosť rýchlo ukludnilo. D. povedal, že keby nemal chorú nohu, tak ich tam rozkope, že má známych na polícii. Ona bola predtým u nich na návšteve a D. bol práceneschopný s tou nohou, pretože ho čakala operácia. Q. X., ktorý bol v predklone ťahala za plecía, búchala ho po hlave. On sa vystrel, otočil, keď zbadal, že je to žena nijako nereagoval. Nezahnal sa, ani ju neudrel, nespadla. F. sa snažil držať D., snažil sa ho oddeliť, ukludniť, pretože tento stále kopal, útočil aj keď bol na zemi na X.. Ona bola vo dverách svojho bytu, celé to videla. Domovník to celé ukončil. Účastníci incidentu išli po svojich a F. išiel za nimi. Ona aktívne nezasahovala do incidentu. F. mohol pozorovať to ako Q. bola zavesená na pleciah X., snažila sa ho odtiahnuť. Medzitým sa D. postavil a F. už vlastne išiel chytiť D., lebo stále útočil. Počas tohto incidentu, fyzického kontaktu sa Q. s X. na zem nedostali.

Svedok H. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že počul zrazu nejaký veľký buchot, alebo dunenie obrovské. Vyšiel na chodbu, svietilo sa na siedmom poschodí. Prezul sa do botasiek a vybehol hore. Vyšiel z výťahu a videl X. a D., že sa naťahujú na chodbe pred bytom O.. U. tam aj Q., aj O.. Ako vyšiel po schodoch hore, tak sa hneď postavil medzi nich dvoch. Chcel ich jednoducho rozdeliť, ale sa mu to nepodarilo, lebo X. nejako strčil D. a ten sa potkol a spadol na zem dozadu. Hneď sa postavil hore, ale on už bol medzi nimi, D. ho však odstrčil a naťahovali sa ďalej, ale sa neudierali len sa strkali. Keď sa rozdelili tak poslal X. aj O. do svojho bytu a D. s Q. tiež do svojho bytu. Pri tom naťahovaní sa držali za ruky, trhali a sácali. D. išiel stále do X.. Zopakoval, že žiadny úder nevidel. Nevšimol si ani nejaké zranenia na tam prítomných osobách. Q. tam celý čas stála, X. s ňou nič neriešil. D. bol v tom mykaní aktívnejší. Keď ho X. odstrčil od seba tak sa potkol o skrinky, ale D. sa o chvíľku postavil a zase len doňho išiel. D. s Q. mali vždy nejaký problém s bytom nad nimi kvôli hluku, deťom, buchotu a behaniu. Obžalovaný X. so svojou družkou nemali žiadne problémy. On D. pozná, je taký prchký človek, nedá si len tak na hlavu skákať. Do X. v kuse išiel aj keď ich oddelil, zase išiel do X. a keď sa aj potkol o

tie skrinky, zase sa len postavil a zase len išiel doľah. Keď sa rozišli tak D. išiel dole schodmi aj s Q. normálne, nepodopierali sa. Po tomto incidente ho kontaktovala Q., ktorá mu položila otázku, že či vie na ktorú stranu sa má postaviť, či na stranu vlastníka bytu, teda D., alebo podnájomníkov, teda X..

Za účelom odstránenia rozporu vo výpovediach svedka H. F. a poškodeného M. D. bola medzi týmito vykonaná konfrontácia, ktorou sa však rozpory vo výpovediach odstrániť nepodarilo, pretože obidvaja zotrvali na svojich výpovediach. V rámci konfrontácie však svedok H. F. uviedol, že D. bol aktívnejší, vkuse išiel do X.. Aj jeho odstrkol, keď stál medzi nimi. Aj keď sa D. potkol o skrinky zase sa postavil a išiel do X.. Dodal, že nemá dôvod byť na jednej alebo druhej strane. Poškodený D. k tomu uviedol, že klame, pretože pre poškodené koleno nemohol napádať X.. Dodal, že F. vypovedal tendenčne na jednu stranu účelovo.

Svedkyňa J.. F. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 17.10.2012 bola doma. Nespozorovala nejaké nadmerné rušenie nočného kludu. Manžel jej neskôr povedal, že sused D. vyšiel na siedme poschodie, pretože bol hluk v byte, bol rušený, tak ich išiel upozorniť, aby sa utíšili. Následne došlo k bitke, alebo k napadnutiu. Nevedela z ktorej strany kto čo riešil, ale vedela, že potom bola volaná aj polícia a boli na ošetrení D. s Q.. Manžel jej hovoril len toľko, že viackrát tam boli nehody medzi D. a Q. a podnájomníkmi bytu na 7. poschodí asi boli už nervózni na šiestom poschodí, že na siedmom poschodí v byte sa sústavne niečo rieši, bol tam večne hluk. A jednoducho sused sa nahneval, upozornil ich, ale či len slovne, či došlo už rovno k útočnému upozorneniu, ona sa k tomu nevedela vyjadriť, lebo tam nebola. Potvrdila, že písala SMS správu Q.. Nevedela odkiaľ sa to jej bývalý muž dozvedel, že napísala na facebook ďalšiu správu, lebo nekomunikovala vôbec s Q., ona jej ani neodpovedala. Táto SMS, bola jej reakcia na to, že manžel sa dozvedel, že písala na facebook, ona som sa do toho nechtiac zamotala, lebo ani nevedela a ani dodnes nevie do čoho sa zamotala. A Q. to týmto spôsobom asi využila. D. a Q. nočný klud nerušili, skôr sa sťažovali nakoľko v byte nad nimi sa často menili nájomcovia, takže v súvislosti s tým sa stále sťažovali na nových nájomcov nad nimi. O., alebo manžel jej doniesli podpísať čestné vyhlásenie, ktoré podpísala dobrovoľne, nikto ju k tomu nenútil. Za obdobie, kedy tam bývali X. s O. neboli žiadne sťažnosti. Nebola priamym svedkom incidentu medzi obžalovaným a poškodeným.

Svedkyňa F. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že na X. ulici číslo XX býva od roku 2007. Jedenkrát poprosila D., lebo bola doma sama, aby išiel upozorniť pána Y., ktorý býval pod ňou, aby sa správal v noci tichšie. Ten zaklopal na dvere a upozornil ho, že hore býva rodina, ktorá má 2 deti a že je už neskorá večerná hodina, aby sa utíšili. Bolo to slušné. Podpisovala čestné prehlásenie, v zmysle ktorého X. a O. nikdy nerušili nočný pokoj v tomto bytovom dome. Prišla s ním za ňou X. priateľka M. O.. Prišla, predstavila sa, že majú problém s D. aj s Q., že podali na nich trestné oznámenie za neustály hluk. Či by jej vedela dokázať, že oni sú potichu, alebo či počuje, že by robili nejaký hluk, preto to podpísala. Len z počutia od susedov Q. a D. sa dozvedela, že rušili nočný klud X. a O., pričom D. ho išiel upozorniť a medzi nimi sa odohrala bitka, ktorú nevidela.

Svedok H. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho predchádzajúce trvalé bydlisko bolo v S. na ulici X. XX. D. pozná z videnia, X. nepozná. Nemal nikdy žiadny konflikt s D.. Nie je to pravda, že D. sa mu vyhrážal rozbitím papuli za rušenie nočného kludu. F. pozná, je to domovník na X. XX a s ním mal raz konflikt, slovný, skoro aj fyzický, lebo podľa neho rušil nočný klud ale to nebola pravda.

Svedok J. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku konkrétnemu skutku bol privolaný operačným dôstojníkom. Malo sa jednať o nejakú výtržnosť na X. č. XX v S.. Po ich príchode už bola situácia upokojená, preto samotný skutok nevidel. Bola tam vyslaná rýchlá zdravotná pomoc a došlo k ošetrovaniu D.. Vo vozidle rýchlej zdravotnej pomoci sedel D. na vozíku, dávali mu tam infúziu a on bral X. na ošetrenie, ktorý potom išiel na výsluch na Obvodné oddelenie PZ. Na tele poškodeného viditeľné zranenia nevidel. Z psychického hľadiska boli trochu tak obidvaja narušení, nervózni. V príbuzenskom pomere je s poškodeným, sú bratrance. D. bol roztrasený, malátny. Potlačil ho kúsok na vozíku do vestibulu nemocnice. D. žiadne viditeľné známky poranenia nevykazoval, v prvom rade sa bál o tehotnú manželku a zrejme svoje zranenia v tom momente nepociťoval.

J.. S. T., znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia na hlavnom pojednávaní uviedol, že znalecký posudok vypracoval na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie, ktorú získal obdržaním od praktického lekára poškodeného D. aj Q.. Obidvoch predvolal na vyšetrenie, D. sa telefonicky ospravedlnil a Q. zásielku vôbec neprevzala, takže z toho dôvodu vychádzal len z dostupných zdravotných záznamov od J.. A.. U poškodeného D. diagnostické závery, ktoré boli prvotne zistené znaleckým skúmaním musel prehodnotiť. Bol vyšetrený v pohotovostnej službe 18. októbra 2012 službu konajúcim chirurgom, v tejto dobe lekárom inej národnosti, bez atestácie s minimálnou praxou, ktorý uzavrel stav ako stav po úraze hlavy, otras mozgu, natiahnutie krčnej chrbtice, poškodenie vnútorného postranného väzu ľavého kolena a podozrenie na poškodenie vnútorného menisku ľavého kolena. Poškodený bol vyšetrený v ten istý deň aj neurológom, opäť lekárkou, ktorá vtedy mala len minimálnu prax, dodnes nemá atestáciu v odbore, ktorá napísala opäť stav po úraze hlavy a podozrenie na poranenie ihlicového nervu poúrazovej etiológie. Nenapísala tam, ktorá to bola strana, či pravá, alebo ľavá. Poranenie ihlicového nervu D. už mal v predchorobí, to nebolo čerstvé. V znaleckom posudku to dostatočne vysvetlil, prečo sa nemohlo jednať o otras mozgu. V podstate otras mozgu je náhla funkčná porucha mozgu bez úrazových zmien na mozgovom tkanive po poranení hlavy, ktorá sa prejavuje aspoň bezvedomím po danom úraze. To bezvedomie sa prejavuje stratou pamäti na priebeh úrazového deja. Môže byť všelijaká strata pamäti pred úrazom, v čase úrazu, po úraze, ale dôležité je to, že poranenie tváre u poškodeného nebolo spôsobilé k vzniku otrasu mozgu. Či už ošetrojúci lekár prvého kontaktu, alebo neurologička, ktorí by to mali ovládať, napísali, že v bezvedomí nebol. Tak keď niekto nebol v bezvedomí, nemohol mať otras mozgu. A naopak, keď mal otras mozgu, musel byť v bezvedomí a nemohol si to pamätať. Vyčistením všetkých tých nálezov stanovil rozsah možných poranení poškodeného D. tak, že utrpel pomliaždenie tváre ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice, natiahnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolena a odreninu kože v pravej záušnicovej oblasti. Pokiaľ ide o pomliaždenia tváre pri prvotnom vyšetrení lekár uviedol minimálny opuch v oblasti lícnej kosti. Ďalší lekár na druhý deň, zase píše, že mal začervenanie v čelovej oblasti hlavy vľavo. Toto boli poranenia ľahkého charakteru, ktoré vznikli pôsobením sily malej, maximálne strednej intenzity. Také poranenie môže vzniknúť aj úderom päťou silou malej intenzity resp. strednej intenzity. K podvrtnutiu krčnej chrbtice mohlo dôjsť nepriamo pôsobením tlaku tupého násillia na tvárovú časť hlavy, kedy náhlým prudkým nekoordinovaným pohybom došlo k mimovoľnému pohybu hlavy. Poškodený už mal problémy s krčnou chrbticou, na túto sa už predtým liečil, čo vyplýva zo zdravotných záznamov. Vnútorný postranný väz, teda to koleno poškodeného bolo poškodené už v minulosti, teda pred týmto incidentom. V zdravotných záznamoch sa jednoznačne píše, že poranenie predného skríženého väzu, poranenie menisku boli staršieho charakteru. Čiže k poraneniu toho kolenného kĺbu ako aj k poraneniu krčnej chrbtice poškodeného došlo na štruktúrach, ktoré už neboli zdravé. Tak k natiahnutiu vnútorného postranného väzu môže dôjsť najčastejšie nepriamym mechanizmom, to znamená, že obyčajne dôjde k relatívnemu zafixovaniu nohy a telo svojim pohybom spôsobí vybočenie, rotáciu a pri určitom ohybe v závislosti od sily pôsobiaceho násillia dôjde k natiahnutiu vnútorného postranného väzu, alebo k roztrhnutiu kĺbového púzdra, alebo k pretrhnutiu predného skríženého väzu, alebo poraneniu meniskov. Zo všetkých vyšetrení je jasné, že natiahnutie vnútorného postranného väzu tam bolo. Bola tam len subjektívna bolestivosť vnútorného postranného väzu. Zaujímavé je, že sedemnásteho pred polnocou sa mu stal úraz, osemnásteho po polnoci bol vyšetrený na centrálnom príjme. O 6 hodín bol znovu vyšetrený na ambulancii úrazovej chirurgii, potom 25. októbra, teda o 7, 8 dní, ešte v novembri a 3. decembra bol znovu vyšetrený ortopédom na to koleno a to boli všetko vyšetrenia, ktoré nemali byť v tej dobe, pretože to koleno malo byť zabetónované, nakoľko každé vyšetrenie obnovovalo poranenie. Na tvári boli ľahké poranenia, ktoré neobmedzovali poškodeného v bežnom spôsobe života. Podvrtnutá krčná chrbtica vyžaduje znehybnenie krku golierom v trvaní do 3 týždňov, kde obmedzenie v bežnom spôsobe života môže byť do 6 týždňov, spočíva v poruche otáčania hlavou, ale nezanecháva trvalé následky. Odrenina za pravým uchom bola drobná priemeru 1 cm, táto nezanecháva trvalé následky a vyžadovala miestne ošetrovanie. Žiadne z týchto poranení - pomliaždenie tváre, podvrtnutie krčnej chrbtice, odrenina pravej záušnej oblasti a natiahnutie vnútorného postranného väzu kolena nepodmieňujú vznik trvalých následkov, nepodmieňujú sťaženie spoločenského uplatnenia. Liečba toho zraneného kolena neprebíhala takým spôsobom, akým mala prebiehať. Koleno poškodeného bolo po vyšetrení znehybnené snímajúcou ortézou, pacient si ortézu doma určite dá dole a ide sa osprchovať koleno zohne, pričom väz nemá kľud. Následne bol minimálne dvakrát vyšetrený v priebehu 14 dní odborníkmi na to koleno a tí odborníci znovu ortézu museli zložiť, čím imitovali úraz, nakoľko koleno nemalo kľud a nebolo liečené adekvátne. Na tej krčnej chrbtici došlo k vyrovnaniu krčnej lordózy, čo je prirodzené ohnutie krčnej chrbtice napred, teda došlo k zvýšenému svalovému napätiu v dôsledku natiahnutia väzov medzi stavcami. V dôsledku subjektívnej bolesti, bolo objektívne zistené obmedzenie

hybnosti krku a prítomnosť svalového spazmu. Jednotlivé vyšetrenia kolena „priebežne“ mohli predĺžiť obmedzenie poškodeného v bežnom spôsobe života aj dĺžku práceneschopnosti. Nikto nemohol vedieť ani po tom nepátral, že či tam niečo na tom kolene bolo už niečo pred úrazom alebo nie. Bola tam už tzv. chondromalácia chrupavky, ktoré poškodenie nemôže vzniknúť pri úraze, ale je známkou dlhotrvajúceho problému v kolene. Zopakoval, že znalecký posudok vypracoval na základe dostupných informácií zo zdravotnej dokumentácie, chcel si na to koleno hmatnúť a vyšetriť ho, ale poškodený mu telefonicky povedal, že na to vyšetrenie nepríde.

Zo záznamu o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm.d/zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spísaného s poškodeným M. D. okrem iného vyplývajú prakticky zhodné skutočnosti ako zo samotnej výpovede poškodeného.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm.d/zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spísaného so svedkyňou Z.. P. Q. vyplývajú prakticky tie isté skutočnosti ako z jej výpovede, s tým rozdielom, že do predmetného záznamu svedkyňa uviedla, cit.: „Nakoľko nedošlo k náprave a ešte viac sa stupňoval hluk vychádzajúci z ich bytu nad nimi M. D. vyšiel von z bytu, aby ich osobne požiadal o dodržiavanie nočného kľudu. Menovaná v tom čase šla k dverám, nakoľko je vo vysokom štádiu tehotenstva, išiel menovaný k susedom požiadať jej priateľ M.. Po krátkej chvíli počula len bolestivý výkrik svojho priateľa M. a hlasné nadávky X.. Na to vyšla na 7. poschodie kde uvidela M. na zemi a nad ním stál H. X., ktorý ho neustále bil do oblasti tváre a kopal na zemi.“

Z lekárskej správy J.. N. W. vypracovanej dňa 18.10.2012 okrem iného vyplýva, že pacient M. D. bol vyšetrený a utrpel otras mozgu ľahkého stupňa, poškodenie bočného postranného väzu a mediálneho meniska ľavého kolena a natiahnutie krčnej chrbtice v dôsledku pobitia sa so susedom, pričom vtedy aj spadol a vykrútilo sa mu koleno. Išlo o úraz ľahký s predpokladanou dobou liečenia a práceneschopnosti do 14 dní.

Z lekárskej správy J.. N. W. vypracovanej dňa 18.10.2012 okrem iného vyplýva, že pacientka P. Q. bola vyšetrená a utrpela v dôsledku sotení susedom na zem zmliaždenie ľavého kolena a oderky pravého lakťa. Išlo o úraz ľahký s predpokladanou dobou liečenia a práceneschopnosti do 7 dní.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Levice zo dňa 19.09.2013 vyplýva, že sociálna poisťovňa vyplatila poškodenému M. D. za obdobie práceneschopnosti od 18.10.2012 do 31.03.2013 nemocenského dávky vo výške 455,10 Eur.

Z uplatneného nároku na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. pracovisko Nitra vyplýva, že v dôsledku poškodenia zdravia poistenca M. D. vyplatila poisťovňa celkovú sumu 968,30 Eur, ktorú žiadala od obžalovaného nahradiť.

Z lekárskej správy vypracovanej J.. N. W. dňa 18.10.2012 o 01.27 hod. vyplýva, že obžalovaný H. X. udával na ambulancii bolesti pravej ruky, zápästia a ramena v dôsledku toho, že sa pobil so susedom, ktorý ho uhryzol do ukazováka pravej ruky, pričom počas bitky aj spadol na zem. Objektívne lekár zistil minimálne opuchnuté pravé zápästie, ktoré bolo citlivé na dotyk a mierne obmedzenie hybnosti ruky pre bolesť ako aj prítomnosť malej hrýznej ranky na druhom prste pravej ruky. Obžalovanému bolo zabandážované zápästie a odporúčená toaleta rany a telesné šetrenie, resp. analgetiká a kontrola podľa potreby.

Z čestných vyhlásení F. T., J. N., J.. F. F., P. T., H. T., N. O., H. F. a G. J. všetci bytom S., ul. X. č. XX zo dní 14 resp. 15.10.2013 vyplýva, že všetci podpísaní čestne prehlasujú, že H. X. a O. M. bytom S., ul. X. č. XX nikdy neporušili zásady korektného spolunažívania a z ich strany nikdy nedošlo k rušeniu nočného pokoja.

Z návrhu na doplnenie dokazovania vypracovaného G. kanceláriou H.. J. O. okrem iného vyplývajú skutočnosti, ktoré vo svojich výpovediach uvádzal poškodený ako aj to, že na hlavnom pojednávaní navrhol osobne vypočuť svedkov G. T., J.. F. F. a H. Y..

Z odporu obžalovaného H. X. vyplýva, že celý incident vyprovokoval poškodený, ktorý na neho zaútočil v chodbe bytu, pričom svedkyňa Z.. Q. nebola prítomná počas celého incidentu medzi nimi, nezaujatým svedkov v danej veci je domovník H. F. a preto žiadal, aby ho súd spod obžaloby oslobodil.

Z vytlačenej komunikácie na facebooku vyplýva, že F. J., F. dňa 18.08.2014 o 20.41 hod. odoslala (Z.. P. Q.) správu nasledovného znenia: „Ahoj, dávno sme sa nevideli, ani nepočuli. Nevie, o čo celkom jedná, ale muž mi volal, že bude predvolaný na pojednávanie ohľadom bitky vo vchode. Viem, že bol viackrát vypovedal na polícii. Vypovedá krivo? V podstate mi to je jedno, je to jeho záležitosť. Len chcem vedieť na čo sa mám pripraviť. Pokiaľ viem, krivá výpoveď je trestný čin. Hovorí nepresne, neúplne, zaujato?.“

Z prepisu SMS správy zaslanej F. F. Z.. Q. vyplýva, že: „Ahoj netýka sa ma to čo riešite, ale o mesiac sa rozvádžam, mám doma teror, včera sa začalo čo si riešiť, ani neviem kto je za tým, potrebujem meno toho, komu H. svedčí v prospech.“

Zo správy a výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný má v evidencii priestupkov štyri záznamy v podstate všetky za porušenie pravidiel cestnej premávky, pričom voči tomuto v súčasnosti nie je vedené žiadne trestné stíhanie. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný H. X. doposiaľ súdne trestaný nebol.

Produkované dôkazy súd hodnotil v súlade s § 2 odsek 12 Tr. por. jednotlivo a v súhrne a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa nestal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a že tohto sa nedopustil obžalovaný. V prvom rade je potrebné uviesť, že v danej veci boli produkované dôkazy svedčiace jednak pre nevinu obžalovaného ako aj dôkazy svedčiace pre vinu obžalovaného. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného tento tak v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní opakovane a nemenne uvádzal, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, nakoľko on na nikoho neútočil ale sa iba bránil útoku poškodeného D.. Túto verziu priebehu skutkového deja potvrdila aj svedkyňa M. O., ktorá bola priamym svedkom incidentu medzi obžalovaným a poškodeným od samého začiatku. Ako obžalovaný tak aj svedkyňa M. O. zhodne uvádzali, že to bol poškodený M. D., ktorý hneď po otvorení dverí fyzicky napadol obžalovaného úderom päšťou, v dôsledku čoho obžalovaný spadol na chodbe vo vnútri ich bytu. Obidvaja rovnako potvrdili, že obžalovanému sa podarilo vzájomným strkaním poškodeného postupne vytlačiť na chodbu pred bytom, kde sa poškodený šmykol a spadol na zem dozadu. Aj ležiaci stále na obžalovaného útočil tak, že kopal okolo seba a zaháňal sa rukami čo opätovoľ aj obžalovaný. Celý incident sa ukončil až po príchode svedka H. F., ktorý postupne situáciu upokojil.

Naproti výpovedi obžalovaného a svedkyne M. O. svedčí výpoveď poškodeného M. D., podľa ktorého mu obžalovaný hneď po otvorení dverí vrazil päšťou do tváre a kopol ho do kolena v dôsledku čoho spadol na zem, kde do neho ďalej kopal a útočil na neho. Túto verziu priebehu skutkového deja v podstate potvrdila aj svedkyňa P. Q. vo svojej výpovedi z prípravného konania aj z hlavného pojednávania. Ako však vyplýva zo záznamu o podaní vysvetlenia spísaného so svedkyňou P. Q. táto vyšla na 7. poschodie až potom ako počula bolestivý výkrik poškodeného M. D. a nadávky obžalovaného, kde uvidela poškodeného na zemi, pričom obžalovaný stál nad ním a bil ho do tváre a kopal. Z tohto záznamu jednoznačne vyplýva, že svedkyňa P. Q. nebola svedkyňou celého incidentu medzi obžalovaným a poškodeným, najmä nie jeho začiatku a preto sa súdu javí byť jej výpoveď z prípravného konania, resp. z hlavného pojednávania účelová, tendenčná so snahou potvrdiť verziu priebehu skutkového deja udávanú poškodeným a potvrdiť aj všetky ním udávané skutočnosti. V podstate verziu priebehu skutkového deja podľa obžalovaného, hoci v jeho neskoršom priebehu potvrdil aj svedok H. F., ktorý uvádzal, že obžalovaný sa s poškodeným strkali ale bol to práve poškodený M. D., ktorý bol vo vzájomnom strkaní a napádaní aktívnejší a len on zabránil ich ďalšiemu kontaktovaniu. Podľa výpovede poškodeného a svedkyne P. Q. poškodený nemal žiadne problémy s kolenom, čo však nebola pravda, pretože problémy s kolenom u poškodeného už pred incidentom potvrdil vo svojej výpovedi nezávislý znalec J.. S. T.. Navyše aj obžalovaný a svedkyňa M. O. vo výpovediach potvrdili slová poškodeného,

ktorý uvádzal, že keby nemal chorú nohu tá ich rozkope. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, tendenciu zavádzať súd zo strany poškodeného a svedkyne P. Q. ako aj s poukazom na výpoveď znalca J.. S. T. súd považoval za pravdepodobnejší priebeh skutkového deja tak ako ho uvádzali obžalovaný a svedkyňa M. O..

Ďalším podľa názoru súdu zásadným dôkazným prostriedkom svedčiacim v prospech obžalovaného je znalecký posudok znalca J.. S. T. ako aj jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní. Najskôr je potrebné uviesť, že to bol práve poškodený, ktorý sa odmietol podrobiť znaleckému lekárskemu vyšetreniu a preto znalec musel vychádzať len z jeho dostupnej zdravotnej dokumentácie. Znalec vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že ľahké zranenia poškodeného a to pomliaždenie tváre ľahkého stupňa a odrenina kože pravej záušnicovej oblasti poškodeného v bežnom spôsobe života nijako neobmedzovali. Pokiaľ ide o podvrtnutie krčnej chrbtice a natiahnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolena aj keď podľa výpovede znalca tieto zranenia poškodeného obmedzovali v bežnom spôsobe života po dobu do 6 týždňov ale z pohľadu trestnej zodpovednosti je potrebné uviesť, že poškodený sa na krčnú chrbticu a ľavý kolenný kĺb liečil už v minulosti pred týmto incidentom, teda k týmto poraneniam poškodeného došlo na štruktúrach, ktoré v minulosti neboli zdravé. K obojm týmto poraneniam došlo nepriamo, náhlým prudkým nekoordinovaným pohybom v oblasti krku, resp. pádom poškodeného, teda kopnutie do kolena prípadne do celého tela znalec vylúčil ako nepravdepodobné. Spôsob vzniku týchto zranení teda nekorešponduje s výpoveďou poškodeného. Navyše u oboch týchto zranení liečba podľa podrobného vyjadrenia znalca nezodpovedala štandardným lekárske postupom a bola prevažne založená len na subjektívnych pocitoch bolesti poškodeného. Súd preto vyhodnotil, že obvyklý spôsob života poškodeného bol sťažený len na krátky čas, teda na čas kratší ako 7 dní.

Preto súd s poukazom na všetky tieto vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil aj výpoveď poškodeného ako účelovú so snahou dosiahnuť trestnú zodpovednosť obžalovaného za skutok, ktorý sa nestal spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku ako aj finančné plnenie za bolesť ku ktorej fakticky nedošlo.

Ďalší vo veci vypočutý svedkovia a to J.. F. F., F. T., H. Y. a J. D. neboli priamymi účastníkmi, resp. svedkami incidentu, ich výpovede sú len sprostredkované a nič zásadne nepotvrdzujúce ani nevyvracajúce.

Ďalšie vo veci zabezpečené listinné dôkazy len dotvárajú celú dôkaznú situáciu. K lekárskej správe J.. W. pokiaľ ide o zranenia poškodeného sa podrobne vyjadril znalec J.. T., keď vyvrátil niektoré jeho lekárske závery. Z ďalšej lekárskej správy J.. W. vyplýva skutočnosť, že počas vzájomného incidentu aj obžalovaný utrpel určité drobné poranenia. Z čestných vyhlásení obyvateľov ul. X. č.XX v S. vyplýva, že nikdy s obžalovaným, resp. svedkyňou M. O. žiadne problémy nemali.

Obžalovaný teda svojim konaním nenaplnil subjektívnu stránku trestného činu ublíženia na zdraví, keď nemal ani len nepriamy úmysel takéto ublíženie poškodenému spôsobiť. V danom prípade absentuje aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom vo forme ublíženia na zdraví na tele poškodeného, pretože poškodený už pred týmto incidentom mal problémy s ľavým kolenom a krčnou chrbticou. Následok na zdraví poškodeného mohol obžalovaný spôsobiť maximálne vo forme vedomej nedbanlivosti, ale pre naplnenie skutkových podstát trestných činov podľa § 157 resp. § 158 Trestného zákona by museli byť splnené ďalšie zákonné podmienky.

Okresný súd teda ustálil, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa stal spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku a preto ho podľa § 285 písm.a/Trestného poriadku s poukazom na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného spod obžaloby Okresného prokurátora v Leviciach oslobodil.

Vzhľadom na to, že súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil s poukazom na § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného M. D. a poškodené organizácie T. zdravotnú poisťovňu, a.s. Nitra a Sociálnu poisťovňu Levice s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do pätnástich dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice k spisovej značke 1T/18/2014.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.